

# Pedagoška raba izmislitvenih zmožnosti

## The Pedagogical Use of Imaginative Powers

Ana Jovanović

15

### *Povzetek*

Prispevek si prizadeva predstaviti, iz česa sestaja protislovni značaj sodobnega pedagoškega diskurza, in izpostaviti nekaj nenadejanih konsekvenc, ki jih implicira implementacija slednjega v dejansko pedagoško prakso. Izhodišče razprave predstavlja uvid, da so vse velike konceptualne invencije sodobne pedagoške stroke bistveno povezane z neko zelo partikularno in prav zares inventivno maniro koncipiranja stvarnosti, zaradi česar je nove koncepcije znanja, učenja in izobraževanja moč razumeti le, če se v obravnavo pritegne tudi specifično logiko njihovega diskurzivnega vzpostavljanja. Za pojme, kot so »vseživljenjsko učenje«, »kompetence« in »samo-regulativno učenje« je namreč v prvi vrsti značilno, da v sebi nimajo nikakršne meje, konca ali zaključka, da so torej brez sleherne določne vsebine, in to je dovolj dobro znamenje, da gre pri njih za poskus srečanja z absolutom in ne za doseganje česa realnega. V nadaljevanju avtorica razvije tezo, da se konceptualni univerzum sodobne pedagogike proizvaja pod okriljem neke temeljne pedagoške fantazme. Gre za fantazmo o možnosti učenčevega neposrednega doseganja ali celo neposrednega imetja takšnega spontanega, aktivnega in kreativnega znanja, ki bi več ne bilo obremenjeno s prenosom in reprodukcijo objekt(iv)ne vednosti in z učenčevim zgolj pasivnim sprejemanjem slednje.

Ključne besede: pedagoški diskurz, vseživljenjsko učenje, kompetenca, kreativnost, mišljenje, zmožnost, sebstvo, samorealizacija

### *Abstract*

This paper aims to outline the contradictory character of contemporary pedagogic discourse, while indicating some unexpected consequences caused by its implementation in teaching practice. The starting point of the discussion resides in the insight that all the great conceptual inventions promoted by contemporary educational